

Sueonum Episcopus, doctrina & miraculis clarus, Wirnilanorum & Scritifingorum gentes ad Christi fidem perduxit. Sub hæc Cæsar celebre Principum concilium Triburiæ convocat, in quo Henricus filius Rex salutatus: & in locum Conradi Dux Bojariæ repositus; ejus rei gratia in Bojariam ad hiberna concessit, celebratis Otingæ Natalitiis Christi. Merseburgi præterea Conradus Bojariæ Dux postulatus in judicium, & ob delicta Ducatu dejectus; tametsi & Saxonum querelæ adversus ipsum Cæsarem auditæ, quod justitiam remissius tractaret.

Annus Christi 1054.

Leonis IX Pont. 6.

Henrici III Reg. 16, Imper. 9.

Jmadi Ep. Pad. 3.

Anno dehinc proximo Cæsar habito Ratisbonæ colloquio Principum, per Alemanniam prædonum receptacula exuri jussit: inchoatoque Turegi in castro Quadragesimæ jejunio, per assitas Rheno urbes Moguntiam properavit, ad festum Paschatis diem celebrandum. Ubi in Leonis IX Pontificis defuncti, & in superum fastos relati locum, ex Episcoporum & Principum consilio, Gebhardum Eicstadensem Episcopum Romanis obtulit Pontificem. Is anno insequenti Romæ admissus, consecratusque, Victoris II, nomen sumpsit. Post illa Cæsar Aquisgranum contendit, quâ in Augustali urbe, indicto Episcoporum ac Principum comitio, filium, puerumque vix dum quartum ætatis annum ingressum, Regem inaugurandum obtulit, non sine controversia duorum Archiepiscoporum; quod Moguntinus ob primatum Sedis id sibi vendicaret, Coloniensis verò ex loco diœcesis, ut Lambertus perhibet, id pro antiquo jure sibi assereret. Cæsar demum impetrata Luipoldi Moguntini Archiepiscopi voluntate consecrationem Hermanno Coloniensi Archiepiscopo ob generis claritatem obtulit.

Hermannus
Contr.
Lambert.
Henricus
Gebhardum
Eicstadensem
Episc. Romanis
Pontificem
offert.
Curat filium suum
Coronari
Regem.

Jmadus per hæc Paderbornensis Episcopus noster totus in lustranda ordinandaque diœcesi fuit, atque sollicitus, quod Meinwercus Episcopus Cœnobium condiderat, atque optima religiosorum disciplina florebat, ne hominum injuriam pateretur. Quare hoc diplomate omnia ejus Cœnobij privilegia ac bona præmunivit.

Jmadus
Abdinckhoffensem
foundationem
approbat.

In deitate patris proli sit honor generalis. In natu nati decus ac sapientia Patri. In vi Paraclisis virtus sit utrique perhennis. Cum totius bonitatis dator hilarissimus, humanam ita condiderit creationem, ut æternaliter ipsi possidendam paradisi disponderet mansionem, in unius conditionis natura hominem creavit, quem in sapientia sua uniuscujusque creaturæ materia innovavit. Sed postquam primi plasmatis transgresso suæ posteritatis filios in hujus mundi deputavit exilio, cernens Deus, quid esset in homine, cautelam scilicet discretionis boni et mali, sciens in homine fecit, ut qualitatis differentia seu

conversatio-

ZZZ